

2645

2646

616.3

V-35

IV 264

12002

2010

1685

ԱՏԱՄՆԵՐ

ԵՒ ՆՈՅԱ

ԱՌՈՂՋԱՊԵԼՈՒԹԻՒՆԸ.

Կ Ա Ջ Մ Ե Ց

Մ. Մ. ՄԱՐԳԱՐԵԱՆՑ.

ԵՐԵՒԱՆ

Տպարան Բ. Կ. Էդէլսոնի

1899 թ.

Իմ քնն

5093

50103

616.3 ^{սյ}

Մ-35

Ա Տ Ա Մ Ն Ե Ր

ԵՆ ՆՈՑԱ

ԵՌՈՂՋԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆԸ.

Կ Ա Ջ Մ Ե Ց

Մ. Մ. ՄԱՐԳԱՐԵԱՆՑ.

Ե Ր Ե Ի Ա Ն

Տպագարան Ր. Կ. Էդէլսոնի

1899 թ.

1008
35510

Доз. ценз. Тифлисъ, 19 Апрѣля 1899 г.

Тип.-скоропеч. Р. К. Эдельсона, Эривань.

ԵՐԱՆՏԱԳԻՏԱԿԱՆ ԶԳԱՑՄՈՒՆՔՈՎ

ՆՈՒԻՐՈՒՄ Է ԻՒՐ ԵՂՔՕՐԸ

ՅՈՒՍԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՄՈՎՍԻՍԵԱՆԻՆ.

Ա չ խ ա տ ա ս ի ը ո ղ ը :

16448

Դեռ ուսանողական նստարանի վրայ էի, ծանօթներս գիտենալով, որ ատամնաբուժութիւն եմ սովորում զանազան հարցեր էին տալիս ատամների առողջապահութեան վերաբերմամբ. թէ ինչպէս անեն, որ ատամները առողջ լինեն, չ'փչանան, ինչպէս վարուեն փշացածների հետ, ինչ տեսակ ատամը պէտք է հանել և վերջապէս, ինչ գեղերով ողողել րերանն և այլն:

Ես նկատում էի որ նորա լսկ հարցասիրութիւնից զրգուած չեն հարցնում, այլ իրաւ որ, կարելք ունեն մասնագէտի խորհրդի, քանի որ ցայժմ այդ ճիւղին վերաբերեալ գրքեր հազուագիւտ են հայոց լիզուով: Նոյա առած հարցերին ըստ իմ կարեաց բաւարարութիւն տալով վճուեցի յարմար առիթ ունենալով՝ գրել մեր ժողովրդի համար մի գրքոյի, որը կարողանար համառօտ կերպով ծանօթացնել նոյա ատամի մարմնակազմութեան, ատամնացալի, դարա առաջն առնելու միջոցների և առողջապահութեան հետ: Այս գիրքը կազմելուս օգ-

սուել եմ հետևեալ գրքերից I. Scheff jun.
1882 թ. I. Scheff Մ. 1894 թ. изд.
Фрейфельда. Зубы и уходъ за ними П.
Маймана, Зубы и ихъ сохраненіе П. Оедо-
рова. Современная профилактика и терапия
костобды зубовъ А. К. Лимберга և այլն:

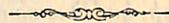
Թէ որքան յաջողուել է ինձ հասնել իմ
նպատակին այդ թող իւրաքանչիւր ընթերցող
որոշէ:

Ա Տ Ա Մ Ն Ե Ր Ի

Կ Ա Ջ Մ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը

(Анатомія зубовъ.)

Հասակ առած մարդը ունի 32 ատամ որոն-
ցից 4-ը իւրաքանչիւր ծնօտին երկու-երկու,
իրենց ուշ դուրս գալու պատճառով իմաստու-
թեան ատամներ են կոչուում:

Հասակին համեմատ փոփոխութեան են են-
թարկում և ատամները փոքր երեխան ունենում է
աւելի քնքոյշ, թոյլ և թւով քիչ ատամներ-կաթ-
նատամներ 20 հատ. իսկ հասակ առած մարդը՝
աւելի ամուր և թւով շատ ատամներ, որովհետև
նորա ծնօտները մեծացած են, սւր աւելի շատ
ատամներ կարող են տեղաւորել:

Մարդը իւր կեանքի ըթացքում երկու
անգամ ատամ է հանում առաջին անգամ դուրս
են գալիս ծննդից յետոյ 6-րդ ամսից սկսած և
որոշեալ թիւը (20) լրանում է 30-րդ տմսում,
սորա կոչում են կաթնատամներ. կաթնատամ-

ների մասին իհարկէ երկար չենք խօսի որովհետև նոյն իսկ նոցա գոյութիւնը շատ երկար չէ:

Երկրորդ անգամ սկսումէ առամներ հանել փոխել 6-րդ տարուց սկսած և բոլոր կաթնատամների տեղ դուրս են գալիս նոր և կազմութեամբ աւելի ամուր ու թւով շատ մշտական առամներ: Մշտական առամների առողջութիւնը կախում ունի կաթնատամների առողջութիւնից. եթէ առողջ են եղել կաթնատամները երկար ժամանակ առողջ կմնան մշտականները: Ուստի անհրաժեշտ է որ ծնողները փոքր հասակից հոգ տանեն երեխայի առամներին:

Կաթնատամների թիւը 20 է. իսկ մշտականները 8-ով կամ 12-ով աւելի: Մշտական առամների սովորական թիւը (28) լրանումէ մինչև 14 տարեկան հասակը. իսկ 4 հատ լրացուցիչ կամ իմաստութեան առամները երբեմն ուշանում են մինչև 25 տարեկտն հասակը. այդ պատճառով էլ իմաստութեան առամն կոչում որովհետև մարդը 25 տարեկան հասակում արդէն խելահաս է լինում:

Առամները զետեղուած են վերին և ներքին ծնօտների առամնարներում (ԱՄՈՊՅԵԱ) իւրաքանչիւր ծնօտում կաթնատամներ 10 հատ,

որոնց փոխընդունեն մշտականները 14 կամ 16 հատ:

Առամնարները կոնաձև խոռոչներ են զանազան մեծութեամբ և խորութեամբ, որոնք գտնուում են իւրաքանչիւր ծնօտի առամնոստերում (Зубной Отростокъ) սւր զետեղուած ու ամրացած են առամները: Այդ խոռոչներում կենդանի մարդու առամները իհարկէ անշարժ չեն ամրացած այլ որոշ շափով առաձգականութիւն ունեն որի մեծութիւնը (առաձգականութեան) կախում է առամնարների պատերից և իւրաքանչիւր մարդու հասակից:

Առամնարնի արտաքին պատերը ընդհանրապէս աւելի բարակ են քան միւսները. ինչպէս բոլոր ոսկորները նոյնպէս և առամնարների պատերը աւելի դիմացկուն և ճկուն են երիտասարդ հասակամ, իսկ ծէլութեան ժամանակ թոյլ, փուխը (хрупкий) և շուտ կոտրուող

Առամնարունը այնքան փոսեր ունի որքան առամը արմատ. օրինակ վերին առաջին սեղանատամն ունի ընդհանրապէս 3 արմատ. խոռոչը, ուր պէտքէ տեղաւորուի տտամը, ուի 3 փոս առամի երեք արմատի համար. մի արմատ ունեցող առամի խոռոչը մի փոս ունի. օրինակ կարիչ առամներ:

Ատամի մասերը. իւրաքանչիւր ատամ կազմուած է պսակից (каронка), պարանոցից (шейка) և արմատից (корень): Բաց ի դորանից ատամը հետեւեալ երեք բաղադրիչ մասերից է կազմուած-էմալից կամ կիտուածքից (эмаль). ատամնոսկրից (дентинь) և ցեմենտից կամ կրաղիւսից (цементъ):

Ատամին իսկապէս ձև տուող ատամնոսկրն է, որի այն մասը որ դուրս է ցցուում բերնի մէջ՝ ծածկուած է էմալով և կոչուում է պսակ (каронка) այն մասը սրը դանուումէ տաամնարնի մէջ և ծածկուած է կրաղիւսով (цементъ) կոչուումէ արմատ պսակի և արմատի միջի տարածութիւնը որ ծածկուած է լնտերով կոչուումէ պարանոց (шейка):

Ատամնոսկրը իւր մէջ պարունակում է ատամի խոռոչը (зубная полость), սրը նոյն ձևն ունի ինչ որ ատամնոսկրը: Այդ խոռոչը արտաքին կողմից փակ է միայն իւրաքանչիւր արմատի ծայրից կայփոքրիկ անցք (foramen apicale) որով անցնում են ատամին սնունդ և զգայնութիւն տուող արիւնատար, արիւնաբեր անօթները և նեարդոցին թելերը:

Ատամի խոռոչը լցուած է մի տեսակէ խիւսով (мякоть, пульпа) որը բաղկացած է մսից, արիւնաբեր-արիւնատար անօթներից և

նեարդային թելերից որոնք մտնում են այդ խոռոչը արմատի փոքրիկ անցքով:

Կիտուածքը կամ էմալը բաղկացած է փոքրիկ անթիւ վեցանկիւնի հատուածակողմներից, որոնք խիտ կերպով միանալով իրար հետ կազմում են ատամի ամենա ամուր մասը, որը իւր ամրութեամբ կարող է մրցել սուպատիտ (խարուսիկ) քարի հետ. ահա այդպիսի ամուր նիւթով է շրջապատել ընութիւնը ատամի խիւսը որի ամենաշնչին մասի բացուիլը ատամի փշանալով անտանելի ցաւերի պատճառ է դառնում շատ անգամ հիւանդին հարկադրում է զրկուել ցաւող ատամից ընդ միշտ, որովհետև մեծ մասամբ դիմում են բժշկին սև և անտանելի ցաւից ստիպւած իսկոյն պահանջում հանել այդ ատամը. ինչպէս ժողովուրդը ասում է՝ քոքը (արմատը) արեւին ցոյց տալ": Կիտուածքի փշանալը ատամի քայքայման առաջին աստիճանն է, որից յետոյ հեշտութեամբ քայքայում է և շուտով ծամելու անընդունակ է դառնում: Կիտուածքի փշանալը սկսւում է նրա վերայ սև բծեր երևալով, այդ շրջանը ամենայարմար ժամանակն է ատամը լցնելու որով նրան ընդ միշտ սպահոված կլինինք սպազայ քայքայումից:

Ատամնոսկր (дентинь). ատամին իւկա-

կան ձև տուողը ատամնոսկրն է որ և պարունակում է իւր մէջ ատամի խոռոչը (зубная полость):

Ատամնոսկրի միջով են անցնում ատամնանցքերը (зубные каналы) սորա սկսում են խիւսից (пульпа), հասնում են մինչև էմալին և սնունդ են տալիս ատամի բոլոր մասերին, շատ անգամ սոցա բացուիլը որևէ առիթով էմալ չ'լինելու պատճառով, անտանելիցաւ է առաջանում տաք ու պղիղ, և քաղցր ու թթուից, որի առաջը կարելի է առնել դժոխաքարով (ляписъ) այրելով կամ աւելի լաւ անմիջապէս լցնելով:

Այդ փոքրիկ խողովակները կամ ատամնանցքերը սկսում են ատամի խիւսից բաւական լայն անցքերով՝ մինչև էմալի սահմանը հասնելը հետզհետէ բարականում և մաղանման անօթնեքով էմալի մէջ տարածուելով սնունդ են տալիս նրան, սոցա ծայրերը ծածկում են էմալի վերնամաշկով (кутикула):

Կրաղիւս (цементъ)-Ցեմենդ. բարակ ու կրակեղև է որով շրջապատուած է ատամի իւրաքանչիւր արմատը սկսած պարանոցից: Կրաղիւսը իւր բաղադրիչ կազմումով թեամբ իսկա-

կան ոսկրին աւելի նման է քան ատամի միւս մասերը:

Ատամնախիւս (зубная пульпа, мякоть). Ատամի խոռոչը լցուած է փափուկ մածուծիկ նիւթով որը կազմուած է նեարդային բարակ թելերի փնջերից, արիւնատար արիւնաբեր անօթնեքից միմիանց հետ հիւսուած միաւորիչ ուստայնից (сединительная ткань) կազմելով մի միապաղաղ կծիկ (клубочек): Այս կծիկից սկիզբն են առնում ատամնանցքերով անցնող և ատամին սնունդ տուող շատ անգամ սաստիկ զգայուն ատամնաթելերը (одонтобласты): Խիւսը այն գործարանն է որի միջոցաւ զգացում է արտաքին աշխարհի զանազան նգործութիւնները. օրինակ՝ տաք, սառը, թթու, քաղցր, և այլն: Խիւսը բաժանվում է երկու մասի. պսակի խիւս (кариозовая пульпа) որի համապատասխան խոռոչը կոչվում է խիւսի խոռոչ (полость пульпы). երկրորդ մասն է արմատի խիւսը (корневая пульпа) սա կարելի է առաջինի մասը հաշուել միայն երկարացած արմատների մէջ և համապատասխան է նոցա թուին:

ՋԳԱՅՈՒՆ ԱՏԱՄՆՈՍԿՐ

Ինչպէս նախորդ գլխում յիշած ենք արդեն, ատամ սնուցանող թելերը հասնում են մինչև ատամնոսկրի (дентинъ) և էմալի սահմանը, մինչև անգամ մազային անոթներով տարածում են էմալի մէջ էլ, ուր կորցնում են իրենց զգայնութիւնը շատ բարակ լինելու պատճառով. իսկ ատամնոսկրի մէջ զգայնութիւնը շատ սաստիկ է և հենց այդ իսկ պատճառով երբ ատամնոսկրը բացւում է էմալի փշանալուց շատ անգամ հիւանդները գալիս են բժշկի մօտ, տանը արդէն վճռած լինելով անպատճառ հանել դէն քցել "քորը (արմատը) արևին ցոյց տալ"—ժողովուրդի մէջ յայտնի ոճն են գործ ածում. հանել հեռացնել ցաւող կամ նեղութիւն սուտղ ատամը, որ կարողանան ուտել ամեն ինչ. բայց սրբան մեծ է լինում նոցա զարմանքը երբ բժիշկը յայտնում է որ այդ ատամը երկար կձառայի և ափսոս է հանել, միայն հարկաւոր է կարևոր

բժշկութիւնը անելուց յետոյ լցնել և այդպիսով ապահովել նորա գոյութիւնը: Առ հասարակ շատ քիչ են պատահում հիւանդներ, որոնք հիւանդութեան սկզբում դիմեն բժշկի, այլ դիմում են այն ժամանակ երբ ատամը արդեն բոլորովին քայքայուած է և անպէտք ինչպէս ժողովուրդն ասում է "երբ արդեն դանակը ոսկրին է հասնում":

Ատամնոսկրի ցաւի զգայնութիւնը աւելի սաստիկ է պարանոցի մօտ, որ յաճախ պատահում է ընդի հեռանալով և էմալի փշանալով. ընդի հեռանալու ամենազլխաւոր պատճառներից մէկն է ատամնաքարը, որը մտնելով ընդի և ատամի արանքը հեռացնում է լինող պարանոցից և արմատից որ և շատ անգամ պատճառ է դառնում ատամի շարժուելուն ու վայր ընկնելուն:

ԱՏԱՄՆԱՅԱԻ

Ատամնացաւի առաջին աստիճանը մենք պարզեցինք զգայուն ատամնոսկր գլխում. բայց

ատամի իսկական ցաւը լինումէ իւր բոլոր սատակութեամբ երբ սակրակեր հիւանդութեան շնորհիւ բացումէ պակի խիւսը ամբողջովին կամ մասամբ. այս դէպքում է ահա անկարելի լինում կերակուր ուտելը որովհետեւ կերակրի կտորը ընկնելով հիւանդ ատամի խոռոչը խիւսի վերայ՝ սեղմումէ և անտանելի ցաւ պատճառում:

Խիստ ատամնացաւ լինումէ նոյնպէս ատամի արմատի ոսկրամաշկի տապի (воспаление) ժամանակ. որը հետեանք է ատամով ամուր բան ջարդելու, անդգուշութեամբ ատամը ամուր բանի կպցնելու և շատ անգամ երեսի վերայ վայր ընկնելու, պատահումէ երբ արմատի անցքից վահրը ծծվումէ դեպի ատամնարունը: Այդ բոլոր դէպքերում ինչպէ՞ս ժողովուրդն ասումէ "արիւն է խաղում" արեան մեծ քանակութիւն է կիտում համեմատաբար նեղ դարկերակներում. մի կողմից սաք արեան աղղեցութիւնը նեարդային թելերի վերայ և միւս կողմից սովորականից աւելի քանակութեամբ արիւնը սեղմումէ նոյն նեարդային թելերի վերայ և առաջացնում անտանելի ցաւ, որը շատ անգամ հանդատանումէ միայն ատամը հեռացնելուց յետոյ:

Յաճախ լրագրներում կարդումենք ատա-

մի ցաւը շուտ հանգստացնող նոր դեղերի անուններ. սորանից կարելի էր եզրակացնել որ բոլոր արամնացաւերը միևնոյն պատճառից են առաջ գալիս. բայց այդ սխալէ՝ որովհետև նորա պատճառները դանազան են և բազմաթիւ. ուտաի դեղերն էլ պէտքէ լինեն դանազան՝ նայելով հիւանդութեան պատճառին: Տարակոյս չկայ որ հիւանդութեան պատճառը որոշելու կանոնունաւոր բժշկելու համար անհրաժեշտէ ունենալ որոշ չափով բժշկական կրթութիւն:

Այդ նոր դուրս եկած դեղերը շատ քիչ են օգնում և հանգստացնում ատամնացաւը, որովհետև նորա առաջարկումեն ընդհանրապէս ատամնացաւի համար և նոցա օդնութիւնը լինումէ կամ շատ կարճատև և կամ բոլորովին չի օգնում. նոյն իսկ այն դէպքում, երբ նոցա օդնութեան վերայ կառկած չկայ. յաճախ չեն օգնում, որովհետև նախ հարկաւորէ որոշել հիւանդութիւնը և նրա պատճառը և սպա թէ ինչ դեղով հանգստացնել:

Չատ անգամ երբ լրագրներին առաջարկած դեղերը չեն օգնում հիւանդները կարծում են, թէ էլ ուրիշ ճար չկայ և սպասումեն որ ցաւը ինքն իրեն անցնի. դորանով մեծ վնաս են պատճառում իրենց, որովհետև այդ դեպքում

ատամը աւելի շուտ է փշանում և քայքայման մասնւում:

Ոչ մի դեղ չի կարող ատամի փշանալու առաջն առնել միակ դեղը լցնելն է (ПЛОМБИРОВАТЬ) որը պէտքէ կատարուի սկզբում որովհետեւ յետոյ ատամը այնքան քայքայուամէ և խոռոչը այնքանէ մեծանում որ անհնարին դառնում լցնելու: Ընդհանրապէս մարդիկ անուշադիր են թողում ատամների սղլտալը կամ քիչ ցաւերը այլ դիմում են բժշկի միայն այն ժամանակ երբ արդէն անկարելիէ բժշկելը ու պէտք է հանել: Անհրաժէշտ է դիմել բժշկին և խնդրել որ նա ուղղէ կամ բժշկէ նոյնիսկ ամենամանչան թերութիւնները. որովհետեւ որքան շատ փշացած ու քայքայուած լինի ատամը՝ այնքան բարդ կը լինի նորա բժշկութիւնը և շատ անգամ նոյն իսկ անկարելիայդ դէպքում արդէն ամենանպատակալարմարը հանելնէ որովհետեւ փշացած ատամը հնոց է (բունէ) փոքրամարմինների (микроорганизмы) և վարակիչ նիւթերի որ իհարկէ բարեբար ազդեցութիւն չեն կարող ունենալ ընդհանրապէս մարմնի առողջութեան և մասնաւորապէս ատամների վերայ: Եւ վերջապէս անհրաժեշտ է փշացած ատամը բժշկել սրովհետեւ հակառակ դէպքում զրկուելով ատամներէց կարելի է ստամոքսի

զանազան հիւանդութիւններ ստանալ որի մասին յետոյ կը խօսինք:

Չատ անգամ հիւանդները խոյս են տալիս բժշկուելուց որովհետեւ բժշկութեան ընթացքում լինումն չնչին սրագարծութիւններ (операция) որից առաջացած ցաւը անկասկած աւելի քիչ է և կարճատե քան իսկական ատամնացաւը, որը հարկադրումէ շատ զիշերներ անքուն անցկացնել. իսկ այդ նոր դուրս եկած դեղերը չեն կարողանում ծառայել իրենց նպատակին:

Ժողովրդի մէջ սխալ կարծիք է տարածուած որ իբր թէ մեռցնելով նիարդը ցաւը կտրուամէ ընդ միշտ. որովհետեւ առաջին որ ատամի նեարդը կարելի է մեռցնել երբ նա փշացած չէ և երկրորդ քանի դեռ մեռցրած չէ նեարդը՝ անդառութիւն է կատարոււմ ուրեմն և կենդանութիւն կայ ատամի խիւսի մէջ իսկ մեռցնելուց յետոյ որպէս անկենդան մարմին կարճ ժամանակից յետոյ փթումէ նեարդը, առաջացնում զազեր և վահր (гной) ու յետին չարիքը աւելի մեծ է լինում քան առաջին: Բացի այդ կարողէ առաջանալ ատամի ոսկրամաշկի և եթէ անխնամ թսղնուի ծնօտի տապ՝ իւր անտանելի ցաւերով:

Ատամնարոյժը նախ քան նեարդի (*) մեռ-
ցնելու մասին մտածելը պէտք է աչքի առաջ
ունենայ խիւսի կամ ատամի նեարդի դրուժիւ-
նը և յետոյ վճռէ կարելի՞ է մեռցնել այն թէ
ոչ: Ատամնացաւ է լինում ա. երեխաներին
ատամ փոխելու ժամանակ, երբ սկսում են
դուրս գալ մշտական ատամները. բ. հասակաւո-
րին 20—25 տարեկան հասակում իմաստութեան
ատամի դուրս գալու ժամանակ մօտաւորապէս.
և գ, ատամները ոսկրակեր (кариезъ) հիւան-
դութեամբ բռնուելուց. վերջինիս ժամանակ
ցաւը աւելի սաստիկ է լինում ատամի պարա-
նոցի մօտ (шейка) երբ քայքայումը սկսում է
մօտենալ ատամի խիւսին այնքան է մեծանում
ցաւը, սր մինչև անգամ անտանելի է դառնում:

Այնուհետև սկսում է քայքայուել խիւսը
(пучья) որին հետևում է ատամի արմատի ոս-
կրամաշկի, ատամնաբնի և վերջապէս ամբողջ
ծնօտի տապ (воспаление) այդ հիւանդութիւ-
նից ազատ չեն մնում և ընտերը: Ի՞նչպէս և

(*) Նեարդ իսկապէ սխալ է գործածւում
աւելի լաւ է «խիւս» անուանել, որովհետև ա-
տամի լոռոռչում (зубная боль) միայն նիարդ
չէ այլ կայ նաև միս, արիւնատար—արիւնաբեր
անոթներ:

լինչ պատճառներից էլ որ առաջ եկած լինի
հիւանդութիւնը, պէտք է դիմել մասնագետ
բժշկի և նա պարտաւոր է օգնել ու բժշկել:

Հետևեալ գլուխներում մենք առաջ կը
բերենք ատամի փշանալու պատճառները
առանձին—առանձին:

4.

ԿԵՐՑԱՆ ԱՏԱՄԻ
(Костовѣда зубовъ)

Կերցաւը կարելի է աղբիւր համարել ա-
տամների բոլոր հիւանդութեանց և որեն ենթար-
կոււմ են համարեա ամենքը միայն տարբեր աստի-
ճանով անձնաւորութեան առողջութեան և ատա-
մի գոյնի համեմատ: Չանազան մարդիկ զանազան
գոյնով ատամներ ունեն: Ատամները հետևեալ գոյ-
ների են լինում ընդհանրապէս-դեղնագոյն, դեղ-
նազոյն սպիտակ, կապտագոյն սպիտակ և վերջա-
պէս բժաւոր կամ անհաւասար ներկուած: Սոցա-
նից ամենից շատ փշանում կամ ոսկրակերով հի-
ւանդանում են կապտագոյն սպիտակները և

աւելի յաճախ բժաւորները կամ անհաւասար ներկուածները:

Իսկ դեղինները և դեղնագոյն սպիտակները իրենց ամուր կազմութեան շնորհիւ ուշ աւ դժուար են ենթարկուում ոսկրակերի և քայքայման: Ոսկրակերի պատճառներն են թթուները (кислоты) փոքրամարմինները (микрорганизмы) ևլն: Ներկայումս բոլոր գիտնական ատամնաբոյժները բազմաթիւ ծանրախիչիւ փաստերի վրայ հիմնուած այն համոզման են եկած, որ ատամները ոսկրակերով քայքայուամեն մեծ մասամբ թթուաների (որսիտ) ազդեցութիւնից. որը մաշող և հալեցնող կերպով է ներգործում կրային աղերի վերայ. որսնք գլխաւոր բաղադրիչ մասն են կազմում կիտուածքի (эмаль-էմալ):

Այն կիտուածքի կամ այն էմալի յատկութիւնը լաւ է, որը չի փշանում զանազան վատ աննպաստ հանգամանքներում և թթուաներից: Էմալի յատկութիւնը բոլոր մաղկանց նկատմամբ միատեսակ չէ և կախումն ունի նախ սկզբումն անհատի կերակրուելուց մանաուանգ մինչև 13 տարեկան հասակը և վերջապէս մաքրութեան վերայ ուշադրութիւն զարձնելու աստիճանից: Թթուաներն էլ նայած իրենց քի-

միական յատկութեան և յազեցման աստիճանին ու բերնում երևան գալու ժամանակին զանազան կերպով են ազդում. եթէ թթուաւոր քիչ է և թոյլ՝ այն ժամանակ էմալը հետզհետէ փափկանումէ. եթէ թթուաւոր թուեղ է և կամ ատամները կար ժամանակ գտնվումեն նորա ազդեցութեան տակ նա մաշում և քայքայումէ. իսկ երեխայի ատամները իրենց նրբութեան պատճառով աւելի շուտ են փշանում և քայքայումը աւելի արագ է առաջ դնում:

1008
35710

Գիտնականներից ոմանք ոսկրակերի միակ պատճառը թթուաներն են համարում, սա մասամբ սխալէ, որովհետեւ եթէ այդպէս լիներ այն ժամանակ արհեստական կերպով կարելի կ'լինէր հանուած ատամների վերայ ոսկրակեր գոյացնել թթուաների ներգործութեամբ. բայց այդպիսի փորձերը զբաղեցնող հետաւոր չեն ունեցել մինչև այժմ. իսկ բերնում արհեստական ատամներն նոյնիսկ փշանումեն (որոնք շինուած են մեռած մարդու կամ Գիպոպոտոմի ատամներից): Ուրեմն ոսկրակեր գոյանալու համար բացի թթուանից նպաստումէ և մի ուրիշ բան որի գոյութիւնը բերնում անխուսփելի է. կարծուումէ որ փոքրամարմինները պէտք է լինեն (микрорганизмы):

Ո՞ր տեղից է բերանում թթու առաջանում. մի մասը գրսից՝ մեր ընդունած կերակրի հետ արդէն փոքր ի շատէ պատրարստ, իսկ միւս մասը զանազան գեղերի գործածութիւնից հիւանդութեանց ժամանակ. և վերջապէս նոյնիսկ կան հիւանդութիւններ որոնց ընթացքում բերանում մեծ քանակութեամբ թթու առաջանում:

Պտուղները նոյնպէս բարերար ազդեցութիւն չունեն ատամների վերայ, մանեւանդ խակերը. իսկ հասածներից վնասակար են թթու պտուղները:

Կան հիւանդութիւններ որոնց բժշկութեան համար բժիշկները խաղող են նշանակում. այդպիսի հիւանդների ատամները մի քանի ժամանակից յետոյ սկսում են փշանալ. սորանից կարելի է եզրակացնել, որ գինին իբրև խաղողի հիւթ, նոյնպէս վառ է ազդում ատամների վերայ և ուրեմն այն մարդիկ որոնք սովորութիւն ունեն ճաշից յետոյ գինով ողողել բերանը՝ ինչպէս ժողովուրդն ասում է. „ունքը դգելու տեղ աչքըն էլ հանում են“: աւելի լաւ է իւրաքանչիւր անգամ կերակուր ուտելուց յետոյ ողողել բերանը գազ (գոլ) ջրով, պտուղներից անվնաս են սալորը, տանձը և կեռասը իսկ մօրը և հասած սև հաղարջն (սмородина) թոյլ բայց այնուամենայնիւ

նոյնիւ վնասակար են: Կարելի է մեղմացնել կամ ոչնչացնել թթուաների ազդեցութիւնը նոցա գործածելով հացի, շաքարի, կաթի և հում սերի հետ:

Երկաթը որը տրուում է սակաւարիւնութեան դէմ նոյնպէս վնասում է ատամներին. աղաթթուաւր (СОЛЯНАЯ КИСЛОТА) որը գտնվում է ստամոքսային հիւթի մէջ, հալեցնում է ատամի կրային մասերը (ИЗВЕСТК. СОЛН.) և փափկացնում է էմալը. աղաթթուաւր և երկաթի գեղերը (ПРЕПАРАТЪ) անվնաս դարձնելու համար պէտք է գործածել օշարակի (СИРОТЪ) հետ կամ որպէս հատկատեղ (ШИЛЮЛЬ):

Չիրը (КВАСЦЫ) օգտակար է գլխաւորապէս ընդերի համար.

5.

ԱՏԱՄԻ ՈՍԿՐԱԿԵՐԻ ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ

Ոսկրակեր հիւանդութիւնը յառաջ է գալիս գլխաւորապէս, ինչպէս վերը յիշեցինք թթուաւրից. ժառանգականութեան, զանազան հի-

ւանդութիւնները և սնունդը նոյնպէս նշանակու-
թիւն ունեն նորա գոյանալու գործում:

Ժառանգարար փոխանցումէ ոչ միայն
ծնոտների անկանոն զգացումը այլ ատամների
ձևը և ատամի նիւթի յատկութիւնը: պատահում
են անբնական մեծ և ընդ հակառակ—ատամներ,
երբեմն էլ պակաս է լինում ատամների քանա-
կութիւնը ևլն:

Հիւանդութիւնները նայնպէս մեծ ազդե-
ցութիւն ունեն ատամի նիւթի, սննդառութեան
և աճման վերայ: Ինչպէս որ մարմնի սննդա-
ռութիւնը հիւանդութեան ժամանակ թուլանա-
լով մարդ հետզհետէ նիհարանումէ և թուլանում
նոյնպէս և ատամը եթէ զարգացման և աճման
չըջանումն է դադարումէ կամ դանդաղ
է առաջ գնում, իսկ եթէ յետոյ՝ այն ժա-
մանակ հետզհետէ քայքայւումէ: Փշանալու և
քայքայման պատճառներից մէկնէլ հիւանդու-
թեանց ժամանակ բերանի և ատամների վերայ
ուշադրութիւն չզարձնելն է. ընդհանրապէս
ժառանգական վատ պամանների, հիւանդու-
թեանց և անբաւարար սննդառութեան ազդե-
ցութեան տակ աճած և զարգացած ատամները
աւելի ենթակայ են ոսկրակեր հիւանդութեան
ու քայքայման:

ՍՏԱՄՈՔՍԻ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ՎՆԱՍԸ.

Ստամոքսի բոլոր հիւանդութեանց ժամա-
նակ և այն հանգամանքներում երբ լեզուն փա-
ռակալումէ թուրը նոյնպէս թթւուտ անումէ:
Բացի դրանից երբ հիւանդ է, ստամոքսը մարդ
յաճախ գիտումէ (քիկալ—отрыжки) և ստա-
մոքսից թթւուտի գոլորշիները մղումեն դեպի
դուրս—բերանը, իսկ մենք գիտենք թթւուտ
թուրքի և առհասարակ թթւուտների ազդեցու-
թեան վնասը:

Դոցա ազդեցութիւնը երեխայութեան հա-
սակում աւելի մեծ է որովհետև ատամները
թոյլ կազմուածք ունեն և էմալը (կիտուածք)
աւելի քիչ գիւմայկունութիւն ունի քան հառա-
կաւորներինը: Բացի դրանից երեխաների ստա-
մոքսը աւելի սւղղահայեաց լինելով գիտալու
(отрыжки) գործողութիւնը աւելի դիւրին և
յաճախ է կատարվում: ստամոքսից աղաթթու-
տը (соляная кислота) կերակրի հետ բերանը
լցուելով անմիջական կերպով է ներդործում

ատամների վերայ. ահա այդ է պատճառը, որ կաթնատամները յաճախ են փչանում:

7.

ՇԱՔԱՐԵՆԵՆՆԵՐԻ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹՅԱՆ ԱԶԴԵՑՈՒԹՅՈՒՆԸ.

Ամենքս էլ լաւ գիտենք որ շատ քաղցրիղէն գործածող երեխա ները զուրկ են լինում առողջ ատամներից. չնայելով որ որոշ չափով շաքար անհրաժեշտ է երեխայի աճող կազմուածքի համար: Վնասը մեղմացնելու համար աւելի լաւ է շաքարը գործածել հալուած դրութեամբ այն է կաթի կամ մի ուրիշ կերակրի հետ. ընդհանրապէս շաքարը չպէտքէ ծառայէ որպէս միակ կերակուր երեխայի համար, այլ միայն ընդունելիք կերակրի մի մասը: Չաքարահացեր և շաքարի կտորներ գործածելուց բացի ատամներից տուժումէ և ամբողջ կազմուածքը (ОРГАНИЗМЪ). սրովհետև քաղցրաւէնիք փակումեն երեխայի ախորժակը և նրայ նուրբ ստամոքսի խանգարումն առաջացնում, որի վնասը մեզ յայտնի է:

Չպէտքէ կրծել կամ կտորել ատամներով շաքարի կտորներ. մանաւանդ երեխաները, որոնց ատամի քնքոյշ, փափուկ դեռ չզարգացած էմալը հեշտութեամբ կտրուում և ճեղքումէ, ուր դիւրութեամբ կարող են կանգ առնել թթուտները և բուն դնել փոքրամարմինները (МИКРООРГАНИЗМЪ): Եւ վերջապէս անհրաժեշտ է քաղցրեղէն ուտելուց յետոյ մաքրել ատամները որովհետև մնացորդները կանգ առնելով ատամների արանքում, թթուելով դառնանումեն բաւական թունա գործարանական (ОРГАНИЧЕСКІЙ) թթուտներ. օրինակ՝ կաթնաթթուտ (МОЛОЧНАЯ КИСЛОТА) քացիւրաթթուտ (УКСУСНАЯ КИСЛОТА) ևլն. որոնք թթուացնումեն նոյնպէս և բերնի թուրը որի վնասակարութեան մասին արդէն խօսած ենք:

Աւելի վնասումեն այն քաղցրաւէնիք, որոնք մածուցիկ, լարծուն և պինդ կպչող են ատամներին, օրինակ՝ շոր հնդկանուշ, հնդկանուշի քաղցրաւէնիք ելն: Այդ է պատճառը որ քաղցրաւէնիք շատ ուտող երեխաների ատամները փչացած և կազմուածքը թոյլ ու նուազ են լինում. իսկ յետոյ դուրս եկող մշտական ատամները հիւանդոտ և անկանոն են դասուորած լինում: Առ հասարակ մայրերը կամ

ինամակալուհիք շատ քիչ են ուշադրութիւն դարձնում երեխայոց ատամների առողջութեան և մարբութեան վերայ. անուշադիր թողնելոց առաջանումէ երեխայի մեծ 0/0-ի հիւանդանալը ստամոքսա—աղիքային խանգարումներով. իսկ մենք զիտենք ստամոքսի հիւանդութեան ազդեցութիւնը ատամի վերայ մասնաւորապէս և ամբողջ կազմուածքի վերայ ընդհանրապէս: Ահա այդ է պատճառը որ շատերը դեռևս ծաղիկ հասակում զուրկ են լինում առողջ ատամներից: Վերջապէս բերանում թթուտ առաջանալուն և ատամների փշանալուն նպաստում են սեռական հասունութեան շրջանը, յղիութիւնը, գոգէրոցքը (տենդ—лихорадка), սակրակերով հիւանդացած ատամները (ընդհանրապէս փշացած ատամները) և սակաւարիւնութիւնը, երբ ամբողջ մարմինը արեան պակասութեան պատճառով բաւարար սնունդ չի ոտանում:

8.

ՍԵՌԱԿԱՆ ՀԱՍՈՒՆՈԹԵԱՆ ՇՐՋԱՆԸ.

Սեռական հասունութեան շրջանը որտ

չափով վնասում է ատամներին, բայց այդ աւելի նկատելի է իգական սեռում: Այդ շրջանում առաջանում է առողջութեան խանգարում սակաւարիւնութիւն (молочевые, хлорозы), նեարդային դիւրագրգռութիւն. կասկած չկայ որ հիւանդ և սակաւարիւն մարդու ատամները ամբողջ մարմնի հետ միասին անբաւարար սնունդ ստանալով չեն կարողանում զարգանալ, փշանում ու քայքայւում են: Երբեմն մատաղահաս օրիորդները շատ դիւրագրաց են լինում մեքենայով (борь машина) առամի խոռոչը մաքրելու ժամանակ, շատ անգամ անփորձ բժիշկը կարծում է թէ օրիորդը այդպէս ձկացնում է միայն այն ինչ իրաւ որ, այդ դիւրագրացութիւնը կայ և պէտք է սեռական հասունութեան շրջանին վերագրել, որովհետև այդ շրջանում նոքա լինում են սաստիկ նեարդային և դիւրագրգիւ:

9.

Յ Ղ Ի Ո Ւ Թ Ի Ն Ն Ը.

Յղիութիւնը անմիջական ազդեցութիւն ունի ատամների վերայ, թուրքը հարուստ է լի-

նում թթուտով որը հետևանք է բերանի և ատամի մաքրութեան վրայ քիչ ուչ դարձնելուն: Աւելի հաւանական է, որ բնութիւնը նոր մարմին (ОРГАНИЗМЪ) գոյացնելու համար հարկաւոր անհրաժեշտ կրային աղերը վերցնում է մարմնի այն մասերից որտեղից միայն կարելի է. ատամը որովհետեւ իւր կազմութեան մէջ պարունակում է կրային աղեր, զրկոււմ է նրանից աւելի նոր կազմակերպւող մարմնին, իսկ պակասը լրացնոււմ է արտաքին աշխարհից, ուտելիքի և լիմելիքի հետ: Լնդերը ընդհանրապէս արտադրում են թթուտ. իսկ բժշկապետ Դոգաեվի ջանքերի շնորհիւ յայտնի է, որ յղի կանանց պատահում է յաճախ լնդատապութիւն (ВОСПАЛЕНИЕ ДЕСЕНЪ) առհասարակ առողջ լնդերը արտադրում են թթուտ հիւանդ կատ բորբոքուած լնդերը աւելի ևս. իսկ մեծ քանակութեամբ թթուտի ազդեցութիւնը ատամի համար կործանիչ է:

Յղի կանանց սիրտը խառնոււմ է յաճախ, փսխում (սիրտ են վեր ածում) են, թքածորումն է լինում և այս բոլորը նպաստում են թքի (լորձուկ) թթուտութեան: Նոքա ընդհանրապէս նեղսիրտ և դիւրագրգիռ են, որի պատճառով ամենաթեթեւ վատ ազդեցութիւնը, մանաւանդ տաքը և սառը որոնք սովորաբար

ոչ մի ազդեցութիւն չէին ունենայ ատամի վերայ, այժմ ահագին ցաւեր են պատճառում:

Ընդհանրապէս այր մարդկանց ատամները աւելի ամուր կազմութիւն ունեն քան կանանց, այդ է պատճառը որ կանայք աւելի շատ են ատամնացաւ քաշում՝ զրկում ատամներից քան այր մարդիկ:

10.

ԴՈՂ—ԷՐՈՅԹ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ
ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ.

Դող—էրոցքի ժամանակ թէ այր մորդկանց և թէ կանանց ատամները սկսում են փշանալ քայքայուել, որովհետեւ թուլանում նիհարում է մամինը արեան յատկութեան և քանակութեան փոփոխականութեան ու անկանոն շրջանաւորութեան շնորհիւ, ուստի տուժում է ամբողջ մարմինը ընդհանրապէս և ատամները մասնաւորապէս:

Վերջապէս անգործութիւնը որին մատուած են ծանր հիւանդների ատամները նոցա փափուկ ուտելիքով կերակրուելուց. այդ ժամանակ հիւանդի բերանը փառակալուած է լինում,

Թուրքը Թանձր ու դժուարութեամբ կուլ գնում, որը մնալով բերանում հեշտութեամբ խիստ թթւութեամբ լինէ և ստանում. հիւանդները զբաղուած լինելով իրենց ցաւով՝ մոռանում են բերանի և ատամների վերայ մտածել՝ իսկ չբժշակատողները անհող և անուշադիր են հանդիսանում, մինչդեռ հիւանդի բերանը աւելի կարօտ է մաքրութեան քան սուղջինը:

Հիւանդութեանց ընթացքում բժշկուելու նպատակով գործածուող դեղերից շատերը վնասակար են ատամներին և լեզերին համար. վնասի առաջին առնելու համար պէտք է ողորկ բերանը աղի (չոս) ջրերով.

11.

**ՓՉԱՅԱԾ ԿԱՄ ՈՍԿՐԱԿԵՐՈՎ
ՀԻՒԱՆԴԱՅԱԾ ԱՏԱՄՆԵՐ.**

Ոսկրակերով հիւանդացած և փշացած ատամի խոռոչում մնում են կերակրի մնացորդներ, անթիւ մակարոյժ, վերբայլակեաց (porozhity) մարմնիկներ, որոնք գտնելով այնտեղ իրենց համար բարեխաղող հանդամանք, աճում և զարգանում են ու նպաստում կերակրի մնա-

ցորդների նեխելուն ու փթուելուն, որից գերծչին մնում ատամի բաղադրիչ մասերը. սոքա լուծուելով արտադրում են անախորժ զագեր որի հետեանքն է վատ հոտ բերանից. դորա առաջին առնելու համար փշացած ատամը եթէ կարելի է պէտք է լցնել. իսկ եթէ ոչ անպատճառ հանել, որպէս զի թէ վատ հոտը վերջանայ բերանից և թէ միւս ատամները չը վարակուին: Փշացած ատամի խոռոչում գտնուած մնացորդները թթւութեամբ յատկութիւն ունին ու գործարան կարող են համարուիլ, ուր պատրաստուած է վնասակար թթւութեամբ լինել և հնուց, ուր առաջանում փթումն (rniecie): Այդպիսի անախորժութիւններից գերծ մնալու համար պէտք է զիմել մասնազէտ բժշկի (ատամնաբոյժի) և խորհրդակցել փշացած ատամը բժշկելու, լցնելու կամ հանելու մասին:

Փշացած կաթնատամները ընդհանրապէս պէտք է բժշկել և լցնել, թէպէտ և լինում են դէպքեր երբ անկարելի է այդ ատամնուկրի փափկութեան պատճառով, երբ ատամի պատերը անկարող կլինեն դիմանալ պլումբի (լիցուելիքի) ճնշմանը: Չպէտք է հանել որովհետև հանելը պատճառ է գառնում մշտական ատամների ծուր և անկանոն դուրս գալուն, և երկրորդ չպէտք է հանել կաթնատամը որովհետև հանե-

լու սրագործութիւնը (операція) երեխաների համար դժուար տանելի ցաւ կարող է լինել:

12.

ՄԱԿԱՆԱՐԻՈՒՆՈՒԹԻՒՆ (МАЛОКРОВІЕ).

Սակաւարին մարդկանց ատամները նոյնպէս փշանում են, որը աւելի նկատելի է շափահասութեան միջոցում գանուղ 15—20 (տարեկան) օրիորդների վերաբերմամբ և առաւել դաշտանի (менструация) ժամանակ: Այգ շրջանի արեան կազմութիւնը թուլացնում է ատամներին իսկ թուրք միշտ թթուում է լինում որ յատուկ է այդ հասակին:

Չատ անգամ այդ ժամանակ բերանից վտա հոտ է գալիս, հետևանք է բերանի հիւթի լուծման: Այդպիսի անախորժութիւններից ազատւելու համար բաւական չէ միայն բերանը և ատամները մաքուր պահելը այլ պէտք է բժշկել ամբողջ մարմինը ընդհանրապէս և ատամներն ու բերանը մասնաւորապէս անհրաժեշտ է ողողել բերանը աղի, հակաթթուական և հակափրթտկան ջրերով:

13.

ՏԱԼԻ ԵՒ ՊԱՂԻ ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ.

Մեր ժողովրդի մէջ տարածուած է այն կարծիքը, թէ սառ կամ տաք կերակուրները ու խմիչքնարը (НАПИТКИ) վնաս են ատամների համար, իսկ գիտնականների փորձերը ցոյց են տալիս (օրինակ Չլինկեր), որ կենդանի ատամի էլամի մի կտորը եթէ վերցնենք ու ենթարկենք ամենատաք և յետոյ անմիջապէս ամենասառ աստիճանի կը տեսնենք որ ոչ մի փոփոխութիւն չի նկատուում. այն ինչ, ընդհակառակը, մեռածը իսկոյն ճաքճքում է: Չնայելով որ փորձերը ցոյց են տուել ջերմութեան աստիճանի փոփոխութեան անվնաս լինելը. սակայն այս էլ պէտք է ասել որ տաքութեան կամ սառնութեան փոփոխութիւնը եթէ արագ է կատարուում ատամնոսկրի միջոցաւ հաղորդուում է խիւսին (МЯКОТЬ, ПУЛЬПА) ապա ոսկրամաշկին (НАДКОСТНИЦА) և առաջացնում ըոպէական անախորժ ցաւեր, որը աւելի անտանելի է լինում եթէ մի որ և իցէ ատամի էմալը փշացած է այդ դէպքում շատ անգամ կարող է ոսկրամաշկի տապ առաջանալ (ВОСПАЛЕНИЕ НАДКОСТНИЦЫ) իւր անտանելի ցաւերով որի առաջն առնելու

համար պէտք է անյապազ լցնել տալ փշացած էմալի (կիտուածքի) խոռոչը որպէս զի թէ ցաւ չը լինի և թէ փշանալու առաջն առնուի: Ջերմութեան արագ փոփոխումը կարող է առաջացնել տապ (воспаление) բերանի մաղասամաչկի, լնդերի, լեզուի, ըմպանի (глотка) և ստամոքսի, այդ ժամանակ թուրքը թթուտ է լինում. որի ազդեցութիւնը ատամների վերայ մեզ արդէն յայտնի է:

Կան մարդիկ որոնք սիրում են չայը տաք խմել և ընդհանրապէս տաք բաներ ուտել. դա շատ վատ սովորութիւն է որովհետև հեշտուտութեամբ կարելի ստանալ ստամոքսադուր (катарр желудка) և ատամների հիւանդութիւն: Ամենայրմար ատախճանը ընդունելիք կերակրի ջերմութեան մեր արեան տաքութիւնն է 28° R կամ 37° C. որից բարձր չպէտք է լինի և ամենացածը 10° R: Ընդունելիք կերակրի տաքութեան ամենաբարձր աստիճանը 40° R:

Իսկ օդի տաքութեան աստիճանի փոփոխութիւնը ոչ մի ազդեցութիւն չունի ատամների վերայ. շատ անգամ սառը օդ ծծելիս ցաւեր ենք զգում ատամներում այդ նշան է որ մի որ և է տեղում էմալը գնացել է ու բա-

ցունել զգայուն ատամնոսկրը այդ դէպքում անհրաժեշտ է դիմել բժշկի ու խորհրդակցել նորա հետ:

14.

ԿԼԻՄԱՅԻ ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ.

Թէպէտ կլիմայի կամ եղանակի փոփոխութիւնը անմիջական ազդեցութիւն չունի ոչ ատամի ստամոքսի և ոչ կիտուածքի (էմալի) վերայ բայց մրտելուց կարող է առաջանալ հիւանդութիւն որը կարող է ազդել և ատամի վերայ առաջացնելով լնդատապ (воспаление десень), բերանի տապ, ըմպանի տապ (воспаление глотки) և նշագեղձերի (миндалевид. желез.) տապ. այդ ժամանակ թուրքը սաստիկ թթուտ է լինում և ուրեմն վնասակար ատամների համար:

Կլիմայի ազդեցութիւնը ատամի վերայ կախումն ունի նրանից թէ նա ինչպէս է ազդում ամբողջ կազմուածքի վերայ, առողջ և ուժեղ ժողովուրդը որը աճել է առողջարար կլիմայի տակ քիչ է ենթարկուում ատամի ոսկրակեր (костобѣда) հիւանդութեան. լինի նա զու-

հիկ կամ անկիրթ թէ կրթուած ցեղին պատկանող:

Ինչպէս զանազան կլիմաների տակ մարդիկ զանազան հազուատ են կրում, նոյնպէս և զանազան է նոցա կերակուրը. օրինակ խաղողը ուտելիքի հետ գործ է ածուում մեծ քանակութեամբ այնտեղ ուր բուսնում է. մսային կերակուր՝ ուր կլիման խիստ է և անպտղաբեր:

Իւրաքանչիւր ազգ ունի իւր ճաշակը որի համաձայն ընտրում է ուտելու նիւթեր և պատրաստում. թէ ինչպէս է պատրաստուում կերակուրը, այդ ևս նշանակութիւն ունի առամների առողջութեան վերաբերմամբ: Խոհանոցում քընքոյշ կերպով պատրաստած կերակուրը աւելի վնասակար է առամի համար քան հասարակ ժողովրդի նախնական ձևով անպաճոյճ կերպով պատրաստած կերակուրը: Այս բոլորից հետեւում է որ ընդհանրապէս առողջ մարդու առամները աւելի առողջ են քան հիւանդինը:

15.

ԾԻՍԱՆՈՏԻ ԱԶԴԵՅՈՒԹԻՒՆՆԸ.

Հասարակութեան մէջ եղած ժամանակ

շատ անգամ ինձ պատահել է լսել այս հարցը. «ատամի համար ծխախոտը վնաս է թէ օգուտ»: Ծխախոտի օգտի կամ վնասի վերաբերմամբ մի քիչ կանգ առնենք. Ծխախոտի ծուխը որպէս զազ բերանում 50° — 60° R տաքութիւն ունի. ուրեմն ընդունելիք կերակրի սովորական սաքութիւնից բարձր բացի դորանից՝ ծուխը երկու տեսակ է աղղում առամի վերայ, լաւ ու վատ:

Ծխի լաւ ազդեցութեան մասին այս կարելի է ասել. ա. կերցաւային (caries րոստոֆա) խոցերը զանդազ են առաջ գնում և հետեւապէս ուշ է քայքայուում առամը: բ. ծուխը բերանում աղիացնում է լորժուները և ուրեմն հակաթթւական (противокилотный) և հակափթական (противогнилотный) է: Իսկ ծխի վատ ազդեցութեան մասին կարելի է ասել որ ծուխը օգնում է ամուր սև առամնամաքար (зубной камень) գոյանալուն, և որ ծուխը առաջացնում է երկարատև (хронический) տապ բերանի, լնդերի և ըմպանի. ու մեծացնում է թթու մաղասի (слизь) և աղի թուրի արտադրութեան քանակութեանը: Այսպէս ուրեմն առաջին երկու դէպքում օգտաւէտ է իսկ վերջին երկու դէպքում վնասակար. իսկ հետեանքը

կախումն ունի իւրաքանչիւր դէպքի առանձնա-
յատկութիւնից:

Ծխախոտի վնասը կախուած է զանազան
պայմաններէից նորա յատկութիւնից, ծխելու
քանակութիւնից և եղանակից, վերջապէս մար-
մնի կազմուածքից և թէ ինչ հասակումն է
ծխել սկսել:

16.

*ՄՐՄԵԼԸ ՈՐՊԷՍ ՊԱՏՃԱՌ
ԱՏԱՄՆԱՅԱԽ.*

Ընդհանրապէս երբ ատամնացաւից առա-
ջանում է այտի ուռել կամ այտի բուսական
երկարութեամբ նեարդացաւ «քամիական ցաւ»
են ասում (ревматическая боль): Զի կարելի
հերքել, որ մրսելը մի քանի դէպքում գեր
է լւազում ատամնացաւի ժամանակ մանաւանդ
ուժեղացնում է աբդէն գոյութիւն ունեցող ա-
տամնացաւը:

Առհասարակ հակառակ քամին (связа-
нием) վնաս է մարմնի որոշեալ մասերի հա-
մար և կարող է հիւանդացնել այդ բժշկակա-

նութեան մէջ ընդունուած է և հաստատուած
փորձերով: Գա բացառվում է արեան շրջանա-
ռութեան խանգարումով. որովհետև ցրտի յան-
կարծական ներգործութեամբ մարմնի արտա-
քին մակերեսի վերայ, վերջինիս անօթները
(արեան) կծկում են և արիւնը մեծ քանակու-
թեամբ ուղղում է դէպի ներքին գործարանները,
որի շնորհիւ այտակ աբազ կերպով արեանահանգ
(застой крови) է գոյանում խոլոյն ուրեմն և
ուռելը մարմնի որոշեալ մասի. ընդհանրապէս
ցրտից հիւանդանում են մարմնի այն գործա-
րանները որոնք աւելի մօտ են նորա մրսած
մասին օրինակ պարանոցը մրսելուց-ըմպանա-
տապ (воспаление глотки). փորը մրսելուց-փո-
րահարինը—(брюшной тифъ), ստամորսագում
(катарръ желудка) կային: Նոյն է և ատամի
վերարերմամբ օրինակ երբ սառում է դէմքի
կաշին առաջ են գալիս ատամի ցաւեր: Յաճախ
ատամի ցաւ է առաջանում նաևով կամ երկա-
թուղով ճանապարհորդելիս լուսամտաւի անաջ
նստելուց հակառակ քամու ազդեցութեամբ:

Թէպէտ և շատ անգամ մրսելուց առաջա-
նում են դէմքի և ատամի նեարդային ցաւեր.
բայց և այնպէս դեռ ես վիճելի է թէ մրսելուց
առողջ ատամներում ցաւեր կարո՞ղ են առաջ
գալ:

Չատ անգամ հարբուի ժամանակ վերին ծնօտի առողջ ատամներում ցաւեր են զգացում աւելի մրսած կողմում որի հաւանական պատճառը կարելի է համարել քթի մաղասամաչկի դումը (катаррѣ) որը լինում է հարբուխի ժամանակ և, Հայմորեան խոռոչի միջոցաւ (Гайморовая полость) սեղմելով վերին կարգի ատամների նեարդային թելերը՝ ցաւեր է պատճառում:

17.

**ԱՐԻԻՆՍԱՏԱՐ ԵՆ ԱՐԻԻՆԱՔԵՐ ԱՆՕԹ-
ՆԵՐԻ ՀԻՒԱՆԴԱՆԱԼԸ ՈՐՊԷՍ ՊԱՏ-
ՃԱՌ ԱՏԱՄՆՆԱԾԱԻԻ.**

Դոցա նշանակութիւնը ատամնացաւի վերաբերմամբ շատ մեծ չէ ուստի բաւականանանք մի քանի խօսքով: Սրտի շատ մեծանալը (гипертрофія сердца) որը առաջ է գալիս նրա փականների անկատարութիւնից և պատճառ է դառնում արեան ճնշմանը արիւնատար անօթների պատերի վերայ, որի հետեանքը լինում է շատ անգամ արիւնահոսութիւն բերանից և մանաւանդ լնդերից այդ ժամանակ միայն ա-

տամները հիւանդ լնդերի ազդեցութեամբ սկսում են ցաւել:

18.

**ԻՆՉ Է ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ ՈՐ ԱՏԱՄՆԵՐԸ
ԱՌՈՂՋ ԼԻՆՆԵՆ.**

Կան մարդիք որ չեն սիրում կերակուրը լաւ ծամել, կամ մի կողմովին միշտ ծամում կամ աշխատում են փափուկ կերակուրներ ուտել որով ատամներին զկրելով անհրաժեշտ աշխատանքից, անգործութեան են մատնում, որը քայքայիչ ազդեցութիւն ունի ատամների վրայ. նորա առողջ և ամուր են այն ժամանակ երբ ֆիզիքապէս աշխատում են: Ինչպէս մարմնի միւս մասերը չափաւոր աշխատելուց ոյժ ու սովորութիւն են ստանում, օրինակ՝ ձեռքերի մկանները ամրանում են երբ երկար ժամանակ աշխատում կամ մարմնամարզութեամբ են պարապում. նոյնը և ատամների վերաբերմամբ օրինակ՝ կան մարդիկ որոնք ատամներով հեղհեռէ ծանր իրեր վերցնելով այն աստիճան ամրութեան են հասցնում որ նոյն իսկ կարողանում են մի քանի փութ ծանրութիւն վերցնել: Ուստի եթէ ծնողները ուզում են, որ

երեխաները ամուր և առողջ ատամներ ունենան պէտք է փոքր հասակից սովորեցնեն, նոցա ատամներով աշխատել և հարկադրել կերակուրը լաւ ծամել յետոյ կուլ տալ. սրովհետեւ կիսածամել կուլ տալով նոքա երկու վնաս են ստանում մէկ սր ատամները անգործութիւնից քայքայուում են և երկրորդ սր ստամոքսը խանգարուում է կիսածամ կերակրի դժուար մարսելուց պէտք է աշատել սր երեխան խոյս չ'տայ սև հացից և ընդհանրապէս ծամելու կարիք ունեցող պինդ բաներից և այլն:

Երեխաների ատամները քայքայուում են մեծ մասամբ պարսիմատի (сугарь) կամ հացի կտորի չայի մէջ թրջելով ուտելու վատ սովորութիւնից. նոքա շատ սիրում են այդպէս անել սրովհետեւ ծամելու կարիք չի լինում: Դա շատ վնաս է սրովհետեւ ծամելու ժամանակ մեծ քանակութեամբ թուր է լցւում բերանը և խառնուելով կերակրի հետ օգնում է նրա մարսուելուն ստամոքսում, առանց որի դուրցէ դժուարութեամբ մարսուէր և ստամոքսի խանգարում առաջացնէր: Առ հատարակ չափաւոր աշխատանքը լինի դա ատամներով թէ ձեռքով օգուտ է. իսկ բոլորովին չ'աշխատելը կամ չարտաչար աշխատելը վնաս:

ՄՏԱԻՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ
ԱԶԴԵՅՈՒԹԻՒՆԸ.

Հոգեկան լարուած դրութիւնը շատերի կարծիքով ատամի ոսկրակերի պատճառներից մէկն է համարուում որին որպէս ապացոյց կարելի է բերել շատ պրօֆեսորների և դպրոցների տեսուչների նկատածը, թէ ընդհանրապէս աշխատասէր աշակերտները աւելի են ենթարկուած ատամնացաւի և ոսկրակեր հիւանդութեան քան ծոյլերը: Իոկ դորա հաւանական պատճառն այն է, որ ուղեղը իւր կորցրած ծծըմբային մասերը լրացնում է՝ առնելով միւս գործարաններից (органъ) օրինակ ատամներից:

ԱՏԱՄՆԱԶԱՐ (зубной камень):

Չատ անգամ մենք տեսնում ենք ատամների վերայ կպած բաւական ամուր նիւթ որը կոչւում է ատամնաքար (зубной камень). սա բաղկացած է՝ կրային աղերից, թքի մասերից, ճարպից, մաղստից (слизь), թողից և

կանազան փորքամարմիններից (микрорганизмъ): Ընդհանրապէս ատամնաքար շատ է կուտակուում այն ատամների վերայ որոնք գտնվում են թքագեղձերի (слюнные желёзы) մօտ. օրինակ ներքին ծնօտի կտրիչ ատամները (լեզուի կողմից), վերին ծնօտի սեղանատամները և այլն: Երկար ժամանակ ցաւոզ ատամի պատճառով մի կողմով չծամելուց նոյպէս ատամնաքար կարող է առաջանալ անգործ մնացած ատամների վերայ: Ատամնաքարը լինում է սև և սպիտակ. առաջինը՝ շատ ամուր է, իսկ երկրորդը փափուկ. վերջինը աւելի յաճախ է գոյանում:

Ատամնաքարի վնասը մեծ է ընդհանրապէս, մանաւանդ այն դէպքում երբ նա մտնում է շնդի և ատամի արանքը և հեազհեաէ թուլացնելով ատամը փխրունացնում է (разрыхлять) լինդը և պատճառ դառնում ատամի վայր ընկնելուն:

Ատամնաքարը մտնելով շնդի և ատամի արմատի արանքը բացում է ատամի պարանոցը (шейка) որը զուրկ է էմալից և սաստից զգայուն ու հեշտութեամբ ենթարկւող սկրակերի (caries — костоѣда), որին նպաստում է հիւանդ շնդերից արտադրած թթոււտ մաղաքը:

Ատամնաքարը բացի նրանից որ առաջացնում է շնդատապ (воспаление десень), փխրունացնում շնդերը, պատճառ է դառնում ատամի թուլանալով վայր ընկնելուն, այլև շատ անգամ նկատւած է որ ատամնաքարը ատամնաբնի ոստերի (луночные отростки) և ատամի ոսկրամաշկի (надкостница) տապ (воспаление) է առաջացնում:

Բացի դրանից ատամնաքարը, սեղմուելով ատամնաբնի մէջ՝ կարող է առաջացնել (ներդուլթիւն) атрофия) ծնօտի. այդպիսի ծնօտի վերայ ամբացած ատամները չունեն առողջ ծնօտի վրայ ամբացածի առողջութիւնը, ամբուլթիւնը և դիմացկունութիւնը: Եւ վերջապէս բերանի անտանելի հոտը որը շատ անգամ ատամնաքարի հետեանք է:

Ատամնաքար գոյանալու պատճառներն են. ատամների անգործութիւնը և ատամների ու բերանի անմաքրութիւնը. անհրաժեշտ է կերակուր ուտելուց յետոյ գաղջ ջրով լուանալ բերանը և ատամները, որպէս զի ատամների արանքում ոչինչ չ'մնայ, մանաւանդ հացի մնացորդ. հակառակ դէպքում թթուելով կաթնաթթոււտ (малочная кислота) կարող է առաջանալ որի ազդեցութեամբ լուծւում կամ հալ-

ւում է էմալը (կիտուածքը): Մտով կերակրող և փափուկ կեանք վարողների ատամների վերայ աւելի շատ է նկատուում ատամնաքար քան ցածր դասակարգի, որի գործ ածած կերակուրը աւելի հասարակ է և նախնական ձևով պատրաստած:

Ատամները ամնաքարից պահպանելու համար պէտք է օրական մէկ կամ երկու անգամ մաքրել գորտ համար յատկապէս պատրաստած վրձինով (зубная пастка) և մաքուր ջրով. իսկ շաքաթական երկու կամ երեք անգամ փոշիով (порошок): Չատ անգամ վրձինի սխալ գործածութիւնից աւելի ևս վնասում ու փշացնում են ատամները և ինչպէս ժողովրդական առածն ասում է, «ունքը դգելու տեղ աչքն էլ հանում են»: Որպէս զի վրձինով ատամներ մաքրելը իւր նպատակին ծառայէ, պէտք է զիտեհնալ վրձին գործածելու եղանակը. վրձինի ուղղութիւնը մաքրելու ժամանակ պէտք է լինի լնդից դէպի ատամների) ծայրը. իսկ երբ կամենում են մերսել (массажъ) լնդերը այն ժամանակ հորիզոնական ուղղութեամբ պէտք է շարժել վրձինը: Սովորաբար վրձինը հորիզոնական կամ աջից դէպի ձախ շարժելով են մաքրում ատամները, դա ոչ միայն օգուտ չէ այլ և վնաս է. որովհետեւ այդ

ձևով մաքրում է միայն ատամների ուռուցիկ մասը կամ դրսի մակերևոյթը. իսկ արանքները լցւում են կեխտով, որը մնալով այնտեղ և թթւելով կամ փթելով՝ ատամի ոսկրակերի պատճառ է դառնում: Բացի այդ հորիզոնական ուղղութեամբ մաքրելուց էմալի վրայ փոսեր են գոյանում ու հետզհետէ սկսում է փշանալ ատամը:

Մարդիկ ուշադրութիւն են դարձնում ձեռների, երեսի և այլ մասերի մաքրութեան վերայ որ առողջութեան աւելի քիչ է խանգարում. բայց ամենամահրաժեշտը բերանը ու ատամները մոռանում են, որի անմաքրութիւնից մեծամեծ չարիքներ կարող են առաջանալ. օրինակ՝ լնդերի թուլանալ, ատամների շարժուիլ ու վայր ընկնել, կերակրի չ'մարսուելուց ստամոքսի խանգարում և այլն. իսկ այս վերջինը ամբողջ մարմնի առողջութեանն է վտանգ սպառնում:

Բացի այն որ իւրաքանչիւր մարդ իւր ատամները պէտք է միշտ մաքրի. այլ և անհրաժեշտ է տարին եթէ ոչ մի քանի, գոնէ մի անգամ դիմել մասնագէտ բժշկին խորհրդակցելու, ատամները մաքրելու և փշացած ատամները լցնելու. իսկ եթէ հարկաւոր է հանելու համար:

Երբեմն ատամնաքարը ոչնչացնելու համար գործ են ածում զանազան թթուումներ որոնց վնասը ինչպէս մենք գիտենք աւելի շատ է քան օգուտը: Եթէ ատամի շարժուելու և թուլութեան պատճառը ատամնաքարն է, այլ ևս անհնար է բոլորովին ամբացնել, այլ միայն գոյութիւնը կարելի է պահպանել մի քանի ժամանակ. իսկ եթէ չ'մաքրուի և այնպէս անխնամ թողնուի շատ կարճ միջոցում կարելի է զրկուիլ ատամներից: Բացի սև և սպիտակ ատամնաքարից կայ և կանաչ ատամնաքար որ աւելի վատ է ազդում կիտուածքի (էմալի) վերայ. սա գոյանում է դիսաւորապէս վերին ծնօտի կրտրիչ ատամների վերայ. կազմուած է ատամնաքարի մէջ յայտնի բազազրիչ մասերից նա և մի սեւակ փոքրամարմիններից (микрорганизмъ) օրինակ՝ lichen dentalis և այլն. այդպիսի ատամնաքարերը այնքան ամուր են լինում, որ միայն ատամնաբոյժի սուր գործիքը կարող է պոկել:

21.

ՎԱՏ ՀՈՏ ԲԵՐԱՆԻՑ.

Չատ անգամ չնայելով որ մենք խնամք

ենք տանում՝ բերանի մաքրութեան վերայ. բայց և այնպէս վատ հոտը չի կտրվում. դորա պատճառները մի քանիսն են:

ա. Երբեմն լեզուի արմատի ասպի (воспаление) ժամանակ, երբ նա ծածկուած է լինում կեղտոտ դեղնաւուն փառով (налетъ). այդ փառի վերին մասը լուծուելով, զլաւարապէս գիշերը, արտադրում է վատ հոտ արձակող գաղեր:

բ. Ըմպանի (глотка) և նշանագեղձերի (миндалевид. желѣзы) տապը (воспаление), որի ժամանակ գեղձերի վերայ փառեր են գոյանում, ուր մանելով կերակրի մասնիկները լործունքի (слизь) և խիի հեռ (мокрота) միասին նեխելով կամ փթելով (гниение) մանաւանդ գիշերը, անախորժ գաղեր են արձակում:

գ. Փշացած ատամների խոռոչում կերակրի մնացուրդներ փթելով՝ նոյնպէս պատճառ են դառնում բերանից վատ հոտ գալուն: Նոյնպէս քթի և ըմպանի (глотка) միջի տարածութեան երկարատև (хроническій) տապը կարող է առաջացնել վատ հոտ բերանից: Առ հասարակ հիւանդ-լնդերը արտադրում են վատ հոտ ունեցող հեղուկ, որը բերանում խիւոյն լուծուելով անախորժ հոտ է արձակում:

Հիւանդ ստամոքսում կերակրի թթուելու, նեխելու կամ փթելու (гниение) պատճառով բերանի ծանր և անխորթ հոտ է առաջանում: Սակաւարիւնութիւնը (молокровіе), մանաւանդ օրիորդների սեւական հասունութեան շրջանում, որ յատուկ է նոցա (15—20 տարեկան հասակում) բերանից վատ հոտ գալու պատճառ է լինում, որովհետեւ այդ ժամանակ կամ այդ շրջանում նոցա բերանի հեղուկի բաղադրութիւնը փոփոխութեան է ենթարկւում: Թոքերի զանազան հիւանդութեանց ժամանակ նոյնպէս բերանից վատ հոտ է գալիս:

Որպէս զի կարելի լինի ազատուել այդպիսի անախորթութիւնից՝ պէտք է ճշտութեամբ որոշել բերանից հոտ գալու պատճառը և ապա նրա դէմ մաքրաւելու միջոցների վերայ մտածել. հիւանդութեան իսկական պատճառը որոշել չի կարող ամեն մարդ. այլ պէտք է զիմնել մասնագէտ բժշկի որը ճշտիւ որոշելով պատճառը բժշկութեան եղանակը ցոյց կ'տայ:

Ընդհանրապէս բերանից վատ հոտ գալու դէմ գործ են ածւում հետեւեալ դեղերը, ախմոլ, ոգի (спиртъ), օսկերորակ (бура), բէրաօլլէաի աղ (бертолетовая соль):

ԱՏԱՄ ՄԱԶՐԻՉ (зубочистка).

Սովորաբար մարդիկ ձեռքերով գործ կատարելուց յետոյ լուանում են ձեռքերը և նոցա մաքրում կեղտից, որ կարող էր կպած լինել աշխատելու ժամանակ. եթէ ձեռքերը կամ մարմնի այլ մասը լուանում և մաքրում ենք կեղտ նկատած ժամանակ, որի պատճառած վնասը մեր մարմնին միջնորդական պէտք է լինի. ապա որքան անհրաժեշտ է ստամոքսի և բերանի մաքրելը առանց որոց չփուելու կերակուրը չի գնում մեր ստամոքսը և որոնց ազդեցութիւնը ուրեմն անմիջական է. ուստի ամեն ըոպէ ստամոքսը կարող է վարակուել և վտանգի ենթարկել մեր ամբողջ մարմնի առողջութիւնը:

Սակայն շատ քչերն են հոգ տանում ստամոքսի մաքրութեան վերայ և բաւականաւորում են իւրաքանչիւր առաւօտ լուացուելիս՝ ջրով բերանը ողողելով. այդ քիչ է, պէտք է իւրաքանչիւր անգամ կերակուր ուտելուց յետոյ ողողել բերանը գաղջ ջրով, որպէսզի ստամոքսը և բերանը կերակրի մնացորդներից. իսկ այն մասերը, որոնք ողողելով դուրս չեն գալ,

Վ Ի Դ Ա Կ Ն Ե Ր

պէտք է դուրս հանել դորա համար յատկապէս պատրաստած գործիքով (սագի փետուրից) (ЗУБОЧИСТКА). Խակ հիթէ թողնուի կերակրի մնացորդը ատամների արանքում, հիթէ միս է կը նևիսի կամ կը փթի (гнение) Խակ հիթէ հոց է կը թթաւի և թթուտ առաջացնելով կը փշացնի ու կը քայքայի ատամին: Չտակարը սովորութիւն ունեն կերակրի մնացորդը ատամների արանքից հանել գնդասեղով, ասեղով և այլ մետաղեայ գործիքով. ընդհանրապէս չպէտք է մետաղեայ գործիքով մաքրել ատամները սրովհետև դորա էմալի վերայ ազդում են այնպէս՝ ինչպէս ավազը ազակու վերայ:

Ուրեմն սրպէսղի ատամները աւսող լիւնեն փշացած ատամները կարելին չսպի պէտք է բժշկել ու լցնել, անպէտքները հանել, ատամնաքարը պոկել և քերանն ու ատամները մաքուր պահել:

Երկու.	Տող.	Ս խ ա լ .	Ու զ ի դ .
վերևից	1	օգ ոտուել	օգտուել
2	6	ենթարկումե	ենթարկում ե
2 ներքևից	7	ուր	ուր
1	3	սկսած	սկսած
1	2	ամսում	ամսում
2 վերևից	6	ամուր	ամուր
2	11	ծնողները	ծնողները
2 ներքևից	2	ատամնարհերում	ատամնարհերում
3	4	տեղաւորուի	տեղաւորուի
3	1	կարիչ	կարիչ
4 վերևից	11	տամնարնի	ատամնարնի
4	16	պարունակում է	պարունակում է
4 ներքևից	4	նեարդոցին	նեարդային
4	3	տեսակ է	տեսակ
5 վերևից	5	որոնք	որոնք
7 ներքևից	2	հաշուել	հաշուել
8	7	ժողովրդի	ժողովրդի

Երև.		Տող.	Ս խ ա լ.	Ուղիղ.
9	վերևից	2	գոյաւթիւնը	գոյութիւնը
11	ներքևից	3	հանդստանումէ	հանգստանումէ
12	„	2	սրովհետև	որովհետև
16	վերևից	11-12	քայքայւումեն	քայքայւում
16	„	15	որոնք	որոնք
17	„	5-6	ատամները	ատամները
17	„	6	—կար	երկար
17	ներքևից	6	գիպոպոտածմի	գիպոպոտածի
18	„	9	նոյնպէս	նոյնպէս
19	վերևից	13	հատկատեղ	հատկադեղ
19	ներքևից	2	թթ- ւուտից	թթ- ւուտից
20	վերևից	2	գործում	գործում
„	„	4	զգացումը	զարգացումը
„	„	9	նոյնպէս	նոյնպէս
„	ներքևից	10	գնում	գնում
21	վերևից	3	թթւուտ ա- նումէ	թթւուտ- անում է

Երև.		Տող.	Սխալ.	Ուղիղ.
21	ներքևից	7	հօռակաւոր- ներինը	հասակաւոր- ներինը
22	„	3	սասմոքսի	ստամոքսի
23	„	13	քացիւրաթթ- ւուտ	քացիւրաթթ- ւուտ
„	„	11-10	վնասակարու- թեան	վնասակարու- թեան
24	վերևից	10	զուրկ	զուրկ
„	ներքևից	3	ոտանում	ստանում
26	„	11	կատ	կամ
„	„	5	բոլորը	բոլորը
28	„	3	մարմնիկներ	մարմնիկներ
29	վերևից	11-12	վնասակար	վնասակար
„	„	12	հնոց	հնոց
31	ներքևից	12	փոձերը	փորձերը
„	„	10	ПРОТИВОГНИ- ПОСТНЫЙ	ПРОТИВОГНИ- ЛОСТНЫЙ
35				
40	վերևից	6	սր	որ

Երևույթ	Տող.	Ս խ ա լ.	Ու գ ի Ղ.
40 վերևից	14	ստվորութիւ- նից	ստվորութիւ- նից
42 „	4	СЮННЫЯ	СЛЮННЫЯ
43 „	10	(ներգևութիւն)	ներգևութիւն-
„	11	атрофія)	атрофія-
44 „	7	-ատամնարար	ատամնարար
„ ներքևից	7	ատամների)	ատամների
45 վերևից	1	ատամների	ատամների

ԳԻՆՆ Է 20 ԿՈՊ.

2645
2646

2013

« Ազգային գրադարան

NL0073666

« Ազգային գրադարան

NL0073665

